

Standpunt Kinderrechtencoalitie mbt kinderen zonder wettig verblijf en uitwijzing gewortelde kinderen

(uit publicatie 'Papieren rechten. Kinderrechten in een migratiecontext. Kinderrechtenforum 12, 2015, Kinderrechtencoalitie)

Naast niet-begeleide minderjarigen zijn er ook heel wat kinderen die samen met hun ouders migreren. Ook al kunnen deze kinderen genieten van de bescherming en de aanwezigheid van hun ouders, ze hebben nood aan bijkomende bescherming en specifieke aandacht van het beleid. Die kinderen zijn niet altijd zichtbaar en ze worden dikwijls over het hoofd gezien. We willen ook hun stem, hun rechten en hun belangen onder de aandacht brengen.

Kinderen in gezinnen kunnen een verblijfsrecht hebben, in een procedure zitten of net geen papieren hebben. Hieronder hebben we het over die laatste groep: de minderjarigen zonder wettig verblijf.¹ Hoewel zij op papier rechten hebben, bevinden zij zich in een zeer precaire situatie. In de praktijk blijkt het namelijk bijzonder moeilijk om die rechten uit te oefenen.

Met betrekking tot kinderen in gezinnen zonder wettig verblijf staan we stil bij vier aspecten: (1) kinderen die in België geworteld zijn en het land moeten verlaten, (2) kinderen die niet kunnen terugkeren om redenen buiten hun wil, (3) detentie om migratieredenen en (4) de methodiek van de oriëntering op de toekomst.

---

¹ Een persoon is 'zonder wettig verblijf' als hij of zij hier niet (meer) in België mag verblijven volgens de wet. De Belgische immigratiewetgeving bepaalt hoe mensen met een andere nationaliteit het recht kunnen verwerven om hier te verblijven.

A. GEWORTELDE KINDEREN

We zien hoe kinderen, jongeren of gezinnen die na jarenlang verblijf in België toch het land moeten verlaten. Omdat ze plots hun verblijfsvergunning verliezen, omdat de DVZ ze na enkele jaren zonder wettig verblijf wil uitwijzen of omdat ze op hun 18de jaar geen papieren hebben. België heeft zeker het recht en de plicht om de migratiestromen te regelen, maar die uitwijzingen zijn wel bijzonder nefast voor kinderen. En zeker als ze al verscheidene jaren in België leven en hier 'geworteld' zijn.

Wat is geworteld zijn?

Migratie betekent altijd ontworteling, zeker voor kinderen: ze worden abrupt gescheiden van hun vertrouwde omgeving, met alle invloed van dien op hun identiteit, hun zelfbeeld, hun eigenwaarde en hun ontwikkeling.² Voor hun herstel en hun welzijn is het van groot belang dat ze in de nieuwe omgeving opnieuw kunnen 'wortelen'. Dat ze contacten kunnen leggen en relaties ontwikkelen met de omgeving, met voorzieningen en met andere personen, vooral leeftijdsgenoten, buiten het gezin. Dat ze naar school gaan, de taal leren en bindingen opbouwen met de samenleving.

De impact van gedwongen terugkeer

Kinderen ondervinden schade als gevolg van de bestaansonzekerheid en van de gedwongen terugkeer:³

- Schade als gevolg van **bestaansonzekerheid**. Onderzoek stelt dat een onontbeerlijke voorwaarde voor een goede ontwikkeling "het ervaren van een toekomstperspectief en continuïteit in opvoeding en verzorging voor de ontwikkeling van kinderen" is.⁴ Als dat ontbreekt, leeft een kind in onzekerheid over zijn of haar bestaan wat leidt tot schade bij de ontwikkeling.
- De schade als gevolg van de **gedwongen terugkeer** is afhankelijk van de individuele situatie. Nederlands onderzoek wijst formeel uit dat er bij alle kinderen en jongeren na vijf jaar verblijf sprake is van worteling en dat gedwongen terugkeer onmiskenbaar schade berokkent.⁵ Hetzelfde onderzoek wijst uit dat worteling zich ook veel vroeger kan doorzetten, afhankelijk van de individuele situatie. Het rapport *Silent Harm* van UNICEF rapporteert symptomen en psychische aandoeningen bij kinderen die worden teruggestuurd: nachtmerries, zelfmoordgedachten, aanhoudende droefheid, schuldgevoelens, slaapproblemen, vermoeidheid, depressieve gevoelens, agressie, verlatingsangst... Eén op de drie bevraagde kinderen en jongeren leed aan post-traumatische stress.⁶

---

² Kalverboer M. & Zijlstra E., 2006, *De schade die kinderen oplopen als ze na langdurig verblijf in Nederland gedwongen worden uitgezet*, p. 3.

³ Afhankelijk van de situatie van het kind en haar gezin, kan het ook schade oplopen door discriminatie, de leefsituatie (onvoldoende gevarieerde voeding door armoede), enz.

⁴ Kalverboer M. & Zijlstra E., 2006, *Op. Cit.*, p. 5.

⁵ *Idem*.

⁶ Knaus V. et al., 2012, *Silent Harm - A report assessing the situation of repatriated children's psycho-social health*, UNICEF Kosovo in cooperation with Kosovo Health Foundation, p. 26.

Naar een oplossing

Het is duidelijk dat de rechten van die kinderen geschonden worden en dat België hierop gepast dient te antwoorden. Hierop is al verscheidene keren⁷ aangedrongen door het middenveld⁸ en door politieke partijen.⁹ De Kinderrechtencommissaris pleit voor een **permanente verblijfsvergunning** voor 'gewortelde kinderen'.¹⁰ In de zomer van 2016 kwam het thema opnieuw onder de aandacht naar aanleiding van de uitwijzing van het Kosovaars meisje Djellza en haar gezin. De Kinderrechtencoalitie beraadde zich toen over de vraag hoe we hiermee vanuit een kinderrechtenperspectief kunnen omgaan.

Er zijn verscheidene regelingen denkbaar om gewortelde kinderen verblijfsrecht te geven. De voorkeur van de coalitie gaat naar een getrappt systeem: we pleiten we voor de verankering van het belang van het kind in de vreemdelingenwet, maar in afwachting hiervan kan een regeling worden uitgewerkt voor de kinderen die nu in deze situatie verkeren.

Bij een dergelijke regeling geldt het richtinggevend principe van het **recht op een gezin(sleven)** (artikel 9 en 18 IVRK, artikel 8 EVRM). Ook de ouders van kinderen zonder wettig verblijf moeten dus een verblijfsrecht kunnen verkrijgen. Het is nodig om dit te benadrukken: in de zaak Djellza gebruikten de staatssecretaris en de DVZ dit principe immers in het nadeel van het kind. Zij stelden dat Djellza, ondanks haar worteling, het land moest verlaten omdat haar ouders geen verblijfsvergunning hadden en ze het recht op gezinsleven dienden te respecteren.¹¹

We benadrukken dat het recht op een gezinsleven een recht is van het kind, geen plicht. Kinderen kunnen alleen van hun ouders gescheiden worden als dat in hun belang is, zoals bij een problematische opvoedingssituatie.

AANBEVELINGEN

8. De Kinderrechtencoalitie vraagt een wettelijke oplossing voor de situatie van gewortelde kinderen zonder wettig verblijf. Veranker het belang van het kind als richtinggevend en afdwingbaar principe in de migratiewetgeving. Dat betekent onder meer een herziening van de vreemdelingenwet, waardoor men de behandeling van de asielaanvraag en de aanvraag voor regularisatie op medische of humanitaire gronden vanuit de kinderrechten en het belang van het kind moet analyseren en motiveren.

Aan: Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Algemeen commentaar 14 van het Comité voor de Rechten van het Kind stelt dat men het belang van de betrokken minderjarigen moet overwegen bij elke beslissing die hen aangaat. Verscheidene rapporten beschrijven

⁷ Het werd ook besproken in de media. Onder meer: Van Erp E., 20 juni 2014, *Leerkrachten luiden alarmbel: "Laat kinderen op de vlucht hun opleiding afmaken"*, www.knack.be; Mo*Magazine, 8 juli - 25 september 2013, *Dossier Kinderpardon*, www.mo.be.

⁸ Keytsman E., 25 september 2013, *Niet-begeleide minderjarigen wonen soms langer in België dan in het land van hun ouders*, www.mo.be; Vluchtelingenwerk Vlaanderen, 2014, *powerpointpresentatie* (www.nvkvv.be/file?file=629089), laatst geraadpleegd op 17 november 2016).

⁹ Door SP.A, zie o.m. Het Nieuwsblad, 27 augustus 2016, *Het dilemma van Djellza: het vliegtuig of de illegaliteit*. Ook de N-VA pleitte in het verleden al voor een dergelijke regeling, zie: Knack, 24 september 2009, *N-VA wil 'kinderpardon' voor jonge asielzoekers*, www.knack.be.

¹⁰ Kinderrechtencommissariaat, 3 juni 2016, *Een toekomst voor kinderen en jongeren zonder papieren*, Platformtekst.

¹¹ Gazet van Antwerpen, 29 augustus 2016, *Broers van uitgewezen Djellza hebben zware feiten gepleegd en ouders laten alles op hun beloop*, www.gva.be; Knack, 1 september 2016, *Djellza kwam niet naar school*, www.knack.be.

mogelijke methodes voor het onderzoeken van hun belang.¹² De bepaling van het belang van het kind dient te gebeuren door een onafhankelijk, multidisciplinair team.¹³

Aangezien het over een mogelijke uitwijzing gaat, moet men de impact van een terugkeer op de betrokken kinderen ook altijd onderzoeken en motiveren. Dat is verankerd in artikel 74/13¹⁴ van de Vreemdelingenwet over de bevelen om het grondgebied te verlaten. Maar in de praktijk zien we dat de DVZ dit niet of slechts pro forma vermeldt op de bevelen. De impactstudie zou ook de gevolgen voor de ontwikkeling van het kind moeten omvatten. Er is dus niet alleen nood aan een wetswijziging, maar ook aan bijsturing in de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken.

9. De Kinderrechtencoalitie dringt erop aan dat, in afwachting van een wettelijke oplossing, kinderen die al vijf jaar in België wonen zonder (tijdelijke of duurzame) verblijfsvergunning in de regel een permanente verblijfsvergunning krijgen.

Aan: Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Bij de ontwikkeling van deze regeling is het aangewezen rekening te houden met de ervaring in andere landen. Zoals het 'kinderpardon', het Nederlandse antwoord op de hachelijke situatie van de gewortelde kinderen: daar bleken de administratieve erkenningsvoorwaarden erg problematisch te zijn.¹⁵ Van de aanvragen voor de kinderpardonregeling werd 92 procent afgewezen.¹⁶ We dringen aan op duidelijke en rechtvaardige voorwaarden die vooraf worden afgetoetst bij experts uit het middenveld.

Het richtinggevend principe van het recht op een gezin(sleven) (artikel 9 en 18 IVRK, artikel 8 EVRM) geldt ook in dit geval.

10. Voor kinderen die minder dan vijf jaar in ons land verblijven, dient men de vraag voor regularisatie op humanitaire basis individueel te beoordelen. De procedure moet toegang kunnen geven tot een duurzaam verblijf. Ook hier primeert het belang van het kind. De beoordeling moet gebeuren door een onafhankelijke, multidisciplinaire commissie.

Aan: Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Aangezien de termijn waarin een kind zich wortelt in een samenleving afhangt van zijn of haar individuele situatie, dient men ook bij deze kinderen individueel na te gaan of het kind al dan niet geworteld is. Toch mag worteling niet het enige criterium zijn. Men moet ook oog hebben voor het algemeen belang van het kind en de impact van

---

¹² Zie o.m. Arnold S. et al, 2015, *Best Practice in Determining and Implementing Durable Solutions for Separated Children in Europe: A Multidisciplinary Approach*, Irish Refugee Council (Bevat aanbevelingen rond het bepalen van een duurzame oplossing voor NBM, maar verschillende elementen kunnen eveneens gebruikt worden voor de bepaling van het belang van een kind in een gezin); Kalverboer M. & Zijlstra E., 2006, *Op. Cit.*; UNHCR, 2008, *UNHCR Guidelines on Determining the Best Interests of the Child*, p. 5.

¹³ Zij moeten onder meer de volgende personen spreken en betrekken (indien toepasselijk): het kind zelf, de voogden (afhankelijk van de situatie: de ouders, NBMV-voogd, wetelijke voogd), sociaal werkers, zorgverleners (incl. pleeggezin, centrum personeel), medisch experts, opvoeders, gemeenschapswerkers, NGO's, externe agentschappen (IOM, ISS, ICRC). Bron: Arnold S. et al, 2015, *Op. Cit.*

¹⁴ Dit artikel is een omzetting van artikel 5 van de Europese terugkeerrichtlijn in de nationale wetgeving. Ze stelt dat: "Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

¹⁵ De Kinderombudsman, 26 mei 2014, *Kinderpardon niet in lijn met het Kinderrechtenverdrag*, www.dekinderombudsman.nl (laatst geconsulteerd op 17 november 2016).

¹⁶ Het Nederlandse kinderpardon bestaat uit twee delen: enerzijds is er een tijdelijke regularisatiecampagne ('overgangsregeling' genoemd; afgesloten), anderzijds de definitieve kinderpardonregel. In dit tweede werd 92 procent van de aanvragen afgewezen, in het eerste was de erkenningsgraad hoger (zie Tweede Kamer der Staten-Generaal, 19 november 2013, 19 637 Vreemdelingenbeleid nr. 1756, Brief van de staatssecretaris van veiligheid en justitie).

een mogelijke terugkeer op zijn of haar ontwikkeling. Het recht op een gezin(sleven) geldt ook hier: ook de ouders van die kinderen moeten een duurzame verblijfsvergunning kunnen krijgen.

11. De Kinderrechtencoalitie verwacht dat de regering, conform het regeerakkoord van 2014, een oplossing uitwerkt voor kinderen en gezinnen die niet kunnen terugkeren naar een land van herkomst.

Aan: Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Soms zijn gezinnen evenmin als individuen repatrieerbaar: ze kunnen niet terug naar hun land van herkomst, ook al zouden ze dat willen. Dat kan het gevolg zijn van administratieve praktijken, omdat ze staatloos zijn of omdat hun terugkeer hun mensenrechten zou schenden, zoals bij oorlog in het land van afkomst of om medische redenen.¹⁷

Die gezinnen zijn bijzonder kwetsbaar. De enige oplossing die hen toelaat bij te dragen aan de samenleving en die hun mensenrechten respecteert, is een verblijfsvergunning. Dat principe werd opgenomen in het regeerakkoord van 2014 maar is nog niet uitgevoerd.

B. TERUGKEERBELEID

Net als de vorige vat ook de huidige regering het zwaartepunt van het terugkeerbeleid samen in het principe “vrijwillig als het kan, gedwongen als het moet”. In zijn beleidsverklaring vermeldt de huidige staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken expliciet het belang van het kind bij procedures omtrent NBM.¹⁸ Maar is het terugkeerbeleid ook in lijn met het Kinderrechtenverdrag? Ook hier staat het belang van het kind onder druk.

Met betrekking tot het terugkeerbeleid focussen we op de detentie van kinderen in gezinnen en de toekomstoriënteringsmethode. Er zijn ook pijnpunten in de uitvoering van de vrijwillige terugkeer maar die behandelen we hier niet.¹⁹

Detentie van kinderen: in strijd met het Kinderrechtenverdrag

De wetgeving laat toe om verscheidene groepen kinderen vast te houden of onder een alternatieve detentie²⁰ te plaatsen. Bij aankomst aan de grens kan men een NBM in afwachting van de leeftijdsbepaling maximaal twee maal drie dagen vasthouden. Ook gezinnen met kinderen die aan de grens asiel vragen, kan men vasthouden. In het kader van de analyse van het terugkeerbeleid, focussen we op de detentie van kinderen in het kader van de (gedwongen of vrijwillige) terugkeer.

Hoewel de wet van 2011 detentie van minderjarigen in principe verbiedt, laat hij toch de detentie in gesloten centra toe, zij het onder bepaalde voorwaarden. Zo is detentie mogelijk voor kinderen zonder wettig verblijf en voor een beperkte periode, in een centrum dat “aangepast [is] voor de noden van gezinnen met minderjarige

¹⁷ Vanderbruggen M., Phelps J., Sebtaoui N., Kovats A. & Pollet K., 2014, *Point of no return. The futile detention of unreturnable migrants*. Zie ook www.pointofnoreturn.eu.

¹⁸ Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, 18 november 2014, *Beleidsverklaring Asiel en migratie*, DOC54 0020/021.

¹⁹ Zie o.m. Migratiecoalitie, 2015, *Het migratiebeleid doorgelicht. Terugkeer onder de regering-Di Rupo*; Bossens N., Platteau E., Frees W. & Pattyn V., 2015, *De bekendheid en het imago van vrijwillige terugkeer bij irreguliere migranten en hun vertegenwoordigers in België*, KU Leuven Instituut voor de Overheid.

²⁰ Het Platform Kinderen op de Vlucht definieert alternatieven voor detentie als “elke wetgeving, beleid of praktijk die de mensen- en kinderrechten respecteert en die migranten, waarvoor detentie in een gesloten centrum noodzakelijk en niet willekeurig, maar wel onevenredig geacht wordt, toelaat in de gemeenschap te verblijven zolang de verblijfsprocedure duurt of de (gedwongen) terugkeer of teruggedrijving voorbereid wordt. Daarbij zijn, voor gezinnen met minderjarige kinderen, het recht op een gezinsleven, op onderwijs, op spel en op ontwikkeling van bijzonder belang.” (in Van der Vennet L, 2015, *Detentie van kinderen in gezinnen in België. Analyse van de theorie en de praktijk*, Platform Kinderen op de Vlucht). De terugkeerwoningen zijn het bekendste Belgische alternatief voor detentie.

kinderen”.²¹ Hoewel de Kinderrechtencoalitie en diverse middenveldorganisaties al jaren pleiten voor een totaal verbod op de detentie van kinderen²² bevestigde het Grondwettelijk Hof in 2013 dat kinderen in gezinnen opgesloten mogen worden zolang het centrum aangepast is. De detentie moet niet enkel voldoen aan de voorwaarden vastgelegd in het arrest van het Grondwettelijk Hof²³ maar ook aan de arresten van het Europees Hof voor de Mensenrechten.²⁴

We zijn verontrust door de nieuwe stappen van de regering om detentie van minderjarigen in het kader van migratie effectief mogelijk te maken, door de planning van nieuwe ‘gesloten gezinsunits’. De bouw hiervan wordt deze legislatuur gepland.²⁵ Tal van middenveldorganisaties, en recent ook de Raad van Europa, lieten zich al kritisch uit over deze plannen.

De Kinderrechtencoalitie stelt samen met het Comité voor de Rechten van het Kind dat detentie van kinderen – hoe kort ook – een schending is van de kinderrechten: “(...) *regardless of the situation, detention of children on the sole basis of their migration status or that of their parents is a violation of children’s rights, is never in their best interests and is not justifiable.*”²⁶ De administratieve status van de ouders mag geen reden zijn om de kinderen op te sluiten.²⁷ De Rapporteurs inzake foltering en onmenselijke behandeling van de VN stellen dat kinderen straffen omwille van de daden van de ouders, een schending is van artikel 2§2 van het IVRK. Detentie is strijdig met het noodzakelijkheidsprincipe, is disproportioneel en is een vorm van wrede, onmenselijke of vernederende behandeling van kinderen. Voor gezinnen met minderjarige kinderen moet er dus altijd een alternatief zijn voor detentie.²⁸ In België kan dit onder bepaalde voorwaarden in de eigen woning of in een open terugkeerwoning in afwachting van de verwijdering van het grondgebied.

Het is onmogelijk om hier het fenomeen van de detentie grondig te evalueren. Voor een uitvoerige analyse verwijzen we naar de publicatie *Detentie van kinderen in gezinnen in België. Analyse van de theorie en de praktijk* van het Platform Kinderen op de Vlucht.²⁹

AANBEVELINGEN

---

²¹ Artikel 74/9 van de Vreemdelingenwet, toegevoegd door de wet van 16 november 2011.

²² Naast de Kinderrechtencoalitie, o.m. Platform Kinderen op de Vlucht, La Code, Myria, Défence des Enfants-Belgique, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Jesuit Refugee Service Belgium, UNICEF België.

²³ Arrest n° 166/2013 van 19 december 2013. De voorwaarden zijn: (i) dat elk familielid de unit dagelijks en zonder voorafgaande toestemming kan verlaten; (ii) dat de vasthouding van de ouders op zulk een manier gebeurt dat de kinderen er geen nadeel van ondervinden; (iii) dat de kinderen niet hetzelfde vasthoudingsregime kunnen worden opgelegd als de ouders; (iv) dat de unit aangepast moet zijn aan het kind. Hierbij verwijst het Hof expliciet naar art 17 van de Terugkeerrichtlijn die onder meer stelt dat (a) minderjarigen slechts in laatste instantie en voor een zo kort mogelijke periode in bewaring worden gesteld, (b) de gezinnen afzonderlijke accommodatie krijgen waarbij voldoende privacy is gegarandeerd, (c) de minderjarigen toegang hebben tot vrijetijdsbesteding (spel en recreatieactiviteiten) en onderwijs (afhankelijk van de duur van hun vasthouding), en (d) het belang van het kind voorop staat tijdens de vasthouding.

²⁴ Mubilanzila Mayeka and Kaniki Mitunga v Belgium (nr. 13178/03, 12.10.2006), Muskhadzhiyeva a.o. v. Belgium (nr. 41442/07, 19.01.2010), Kanagaratnam and others v Belgium (nr. 15297/09, 13.12.2011).

²⁵ Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, 18 november 2014, *Beleidsverklaring Asiel en migratie*, DOC54 0020/021; Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, 27 oktober 2016, *Algemene beleidsnota asiel en migratie*, doc. 54 2111/017, p. 29.

²⁶ Comité voor de Rechten van het Kind, 2013, *Op. Cit.*

²⁷ Commissioner for Human Rights, 2010, *Positions on the rights of minor migrants in an irregular situation*, CommDH/PositionPaper(2010)6.

²⁸ Human Rights Council, 2012, *Report of the Special Rapporteur on the rights of migrants, François Crépeau, A/HRC/20/24*; zie ook Human Rights Council, 2015, *Report of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, Juan E. Mendez, A/HRC/28/68*.

²⁹ Van der Vennet L., 2015, *Detentie van kinderen in gezinnen in België. Analyse van de theorie en de praktijk*, Platform Kinderen op de Vlucht.

12. De Kinderrechtencoalitie veroordeelt de inperking van het verbod van opsluiting van minderjarigen. Detentie is in strijd met het Kinderrechtenverdrag. We sporen België aan om het algemeen verbod op detentie van minderjarigen te verankeren in de wet van 15 december 1980. Daarvoor dienen artikel 74/9 van de wet van 15 december 1980 en artikel 41§2 van de opvangwet van 12 januari 2007 geschrapt of herschreven te worden.

Aan: Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Dat komt ook overeen met het engagement dat België in september 2016 uitsprak in het kader van de *New York Declaration for Refugees and Migrants*.³⁰

13. De Kinderrechtencoalitie vraagt met aandrang om, in afwachting van een aanpassing van de wet, in geen geval over te gaan tot detentie van gezinnen met minderjarige kinderen. Ook als er aan de voorwaarden voor detentie (zoals bepaald in de vreemdelingenwet) voldaan is, moet men altijd op zoek naar een alternatief.

Aan: Dienst Vreemdelingenzaken

Aan: Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

---

³⁰ General Assembly, 13 september 2016, *New York Declaration for Refugees and Migrants*.